

Dpfattelse saa nær, at de aldrig ville frembyde stor Tvivl. Om derfor end den høitærede Finansministers Udtryk med Hensyn til den første Deel af Sætningen er at foretrække, troer jeg dog, at Udvalgets Forslag med Hensyn til den anden Deel giver et fyldigere Begreb; men det er mig forøvrigt ikke magtpaaliggende, hvilket der bliver vedtaget, naar det kun bliver flaaet fast, at det er de danske Statsborgere, alle og ikke nogle, som have Retten. Jeg finder isvrigt, at der er god Grund til netop i denne Lov at give, ikke en authentisk Definition af, hvad der i Værnepligtsloven, Grundloven og flere andre Love forstaaes ved dansk Borger eller Statsborger, men en Veiledning, som i mange Tilfælde vil kunne benyttes. De Herrer, som have fulgt med Retsvidenskabens Udvikling her, ville see det bedste Beviis for Nødvendigheden heraf deri, at hos forskjellige Docenter gjøre sig meget forskjellige Dpfattelser gjældende.

Krieger: Jeg tilstaaer, at jeg ikke troer, at man havde gjort sig skyldig i nogen Feil ved at lade Udkastet forblive uforandret, thi her er ikke Stedet til at give en udtømmende Bestemmelse af Begrebet dansk Statsborgerret. Da der imidlertid er gjort et Forslag til et Tillæg i saa Henseende, skulde jeg gjerne stemme for et saadant Tillæg, naar jeg blot var vis paa, at der derved ikke siges noget Urigtigt; videre strækker sig ikke min Forbring. At det skulde være fuldt udtømmende, er Noget, som jeg er overbevist om ikke kan naaes, og det har ganske vist ogsaa hverken det ærede Udvalg eller den høitærede Finansminister gjort Regning paa at kunne naae ved deres Forslag. Hvis nu den ærede Ordfører tvinger os til at vælge, skal jeg tilstaae, at jeg ubetinget foretrækker Finansministerens Forslag, men jeg skal dog henstille til den ærede Ordfører og det ærede Udvalg, om vi ikke kunde fritages for dette Valg. Efter hvad der nu er udtalt af det ærede Medlem, synes det mig ikke at være en Sag, der er værd at henstille til Afgjørelse ved Afstemning. Grunden til, at jeg foretrækker Finansministerens Forslag, skal tillade mig at angive med et Par Ord. Det er for det Første, fordi dette Tillæg: „og saa enten have dansk Indfødsret og være

bosatte i Landet eller være bleven hjemmehørende i Danmark ved der at have taget fast Ophold“ i Formen aabenbart fremtræder med Forbring paa at være en Begrebsbestemmelse, men dog ikke fyldestgjør en saadan Forbring. Om denne Grund nu ikke i enhver Henseende er fyldestgjørende, saa er det dog et Hensyn, man gjerne kan tage, naar der er Spørgsmaal om at vælge mellem de to Affattelser. Hvad selve Affattelsen angaaer, saa er her Spørgsmaal om to Led. Med Hensyn til, hvad der kommer ind under det første Led, har den ærede Ordfører allerede erkjendt, at Finansministerens Forslag er en Forbedring; jeg anseer det utvivlsomt for en Forbedring. Der er ligefrem noget Urigtigt i Forslaget, som Udvalget har stillet det, naar Tonen eller Accenten lægges paa „være bosatte i Landet“; thi det kommer aabenbart for dem, der have Indfødsret, an paa, at de ikke have nedfat sig i Ulandet. Jeg skal henstille, om det ikke stemmer mere med almindelig Sprogbrug at sige, „uden at have nedfat sig i Ulandet“, naar det, som skal udtrykkes, virkelig er dette, at den Indfødsberettigede behøver sin Adkomst efter denne Lov, naar ikke det er indtraadt, som betager ham denne Ret, og derfor den negative Udtrykksmaade afgjort er den rette. Tilbage staaer det andet Led, med Hensyn til hvilket den ærede Ordfører meente, at der var et Fortrin ved Udvalgets Affattelse; men heri er jeg ikke enig med ham. Det forekommer mig nemlig, at den Form „ere bleven hjemmehørende i Danmark ved der at have taget fast Ophold“ enten indeholder en reen Overflødighed eller ogsaa er urigtig. Det, det kommer an paa, er, om Vedkommende er bleven hjemmehørende, og naar der tilføies „ved der at have taget fast Ophold“, saa maa dette Tillæg udtømmende angive Maaden, hvorpaa man kan blive hjemmehørende, eller ogsaa er det urigtigt. Det er nu ikke den reite Maade at bestemme, om Noget er bleven hjemmehørende her, at sige, at Vedkommende skal have taget fast Ophold, saaledes som det er stillet op her; thi, som den ærede Ordfører selv indrømmede, hører der Mere til. Altsaa troer jeg, at vi bør være frie for at komme ind paa en saadan Opløsning af de enkelte Grunde, hvorpaa Spørgsmaalets